

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/127/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318200581
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8318200581.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu: J. H., W.. XX.XX.XXXX, F. N. XXXX/X, XXX XX Q., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 1.790 eur, o odvolaní sporových strán proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 15Csp/15/2018-36 zo dňa 13.04.2018, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok, okrem výroku o nároku na náhradu trov konania.

Zrušuje rozsudok vo výroku o nároku na náhradu trov konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 250 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v časti o 1540,- eur zamietá.

III. Nárok na náhradu trov konania žalovanému nepriznáva voči žalobcovi.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplata sumy 1.790 eur titulom primeraného finančného zadost'učinenia, ako aj náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15C/666/2015 bol úspešný v postavení spotrebiteľa o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.580,13 eura.

Žalovaný sumu bezdôvodného obohatenia nerozporoval. Upozornil však na ust. § 3 ods. 5 tretiu vetu a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Mal za to, že ochrana spotrebiteľa bola dovŕšená už vydaním rozsudku Okresného súdu Humenné. Primerané finančné zadost'učinenie predstavuje peňažnú protihodnotu nemajetkovej ujmy.

Z vykonaného dokazovania mal súd zistené, že rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 15C/666/2015-48 zo dňa 15.03.2016, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 31.08.2017, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3.580,13 eura s príslušenstvom. Vychádzal z toho, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, kde veriteľ poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky, pričom žalobca preplatil to, čo si požičal.

Vychádzajúc z porušenia práv žalobcu ako spotrebiteľa zo strany žalovaného, intenzity zásahu do práv spotrebiteľa, výšky nedôvodne požadovanej sumy - poplatku žalovaným, dĺžky trvania závadného stavu a objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobcu, považoval súd právny základ nároku na finančné zadost'učinenie sčasti za dôvodný. Žalobcovi jednoznačne vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé prívodiť ujmu vo sfére jeho rodinného, súkromného a spoločenského života.

Zo žaloby ani vyjadrenia žalobcu na pojednávaní nie je zrejmé, z akých skutočností vychádzal pri uvedení výšky primeraného finančného zadosťučinenia, nekonkretizoval ujmu vo sfére jeho rodinného, súkromného a spoločenského života. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktné držať ujmy, ktorá žalobcovi objektívne hrozila, resp. mu vznikla. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. kompenzáciu jeho majetkovej škody. Súd považoval sumu 250 eur za primeranú, mal za to, že je dostatočnou satisfakciou pre žalobcu. Rozhodovacia prax súdov je také, že priznáva sa finančné zadosťučinenie vo výške približne 200 eur. Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - § 2 písm. a), § 3 ods. 3, ods. 5, § 4 ods. 2, články Smernice Rady č. 93/13/EHS - čl. 3 ods. 1, 2, 3, čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

V časti o zaplatenie 250 eur (14% žalovanej sumy) súd žalobe vyhovel, čo predstavuje úspech žalobcu na jednej strane a neúspech žalovaného na druhej strane. V prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol. V konečnom dôsledku bol v konaní úspešný žalovaný, ktorý si trovy neuplatnil, lebo mu žiadne nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávne zisteného skutkového stavu veci a nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že zo žaloby bolo nepochybne zrejmé, že výška primeraného finančného zadosťučinenia 1.790 eur tvorí polovicu sumy, o ktorú sa chcel žalovaný na jeho úkor nezákonne obohatiť. Súdom priznané finančné zadosťučinenie sa žalobcovi zdá neprímerane nízke, pre nebankový subjekt úplne nepodstatné a odradzujúco pôsobiť nemôže. Platné ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žiadnu ujmu, a to ani vo sfére rodinného, súkromného ani spoločenského života, pričom svoje tvrdenie žalobca podporil odkazom na vybranú rozhodovaciu prax všeobecných súdov Slovenskej republiky. Rozhodovacej praxi súdov nezodpovedá ani konštatovanie, podľa ktorého súdy priznávajú primerané finančné zadosťučinenie vo výške okolo 200 eur, ak by to malo znamenať, že ide o nejakú paušálnu výšku, od ktorej sa konajúci súd nechcel podstatným spôsobom odchyliť. K výroku II. rozsudku žalobca uviedol, že súd nesprávne rozhodol aj výrokom o náhrade trov konania. Ak súd prvej inštancie priznal nárok vo výške podľa vlastnej úvahy, mal priznať náhradu trov konania v rozsahu 100%. Navrhol rozsudok v napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na skutočnosť, že žalobca od začiatku neplatil riadne splátky v zmysle zmluvy o úvere, čím viacnásobne porušil svoju povinnosť a dostal sa do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku. Dva roky odo dňa uzatvorenia zmluvy o úvere uhradil jedinou splátkou, čím spôsobil navýšene dlžnej sumy o dohodnuté sankcie. V súčasnosti je záväzok z titulu zmluvy o úvere v celom rozsahu vysporiadaný a nie je daný dôvod na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Uplatnená suma 1.790 eur nezodpovedá požiadavke všeobecnej spravodlivosti, nebolo by vhodné ju priznať a nebola náležitým spôsobom odôvodnená. K výroku o trovách konania uviedol, že nemožno prehliadať fakt, že v prípadoch, ak výška plnenia závisí od úvahy súdu, môže zo strany žalobcu dochádzať k nadhodnocovaniu sporu, aby tak priamo úmerne narastala aj odmena advokáta. Tvrdenia žalobcu ohľadne priznania trov konania v rozsahu 100%, napriek skutočnosti, že nemal vo veci úspech v celom rozsahu, sú dôsledkom mylnej interpretácie ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Navrhol rozsudok vo výroku I. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie aj žalovaný. Namietal, že priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Má za to, že rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 15C/666/2015-48, ktorým súd určil, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov a žalovaného zaviazal na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.580,13 eura s príslušenstvom, bola nastolená rovnováha zmluvných strán v predmetnom právnom vzťahu. Opätovné sankcionovanie žalovaného by bolo neprímerane prísne. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže existujú odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h).

5. Žalobca sa k doručenému odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaniach v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas

podané odvolania, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku uverejnil na úradnej tabuli, ako aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 27.12.2018 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobcu čo do výroku o nároku na náhradu trov konania bolo dôvodné, v ostatnom rozsahu sú splnené podmienky na potvrdenie napadnutého rozsudku.

7. Odvolacia argumentácia žalobcu aj žalovaného bola v zásade založená na tvrdení o nesprávnosti zistenia skutkového stavu a nesprávnosti právneho posúdenia sporu súdom prvej inštancie.

8. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke, a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo vyjadrení strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

10. Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodením napadnutého rozsudku, zisteným skutkovým stavom, právnym posúdením uplatneného nároku súdom prvej inštancie, odvolací súd konštatuje riadne z vykonaného dokazovania zistený skutkový stav potrebný pre rozhodnutie vo veci samej, ako aj správne právne posúdenie. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmý vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov a právnym záverom, ku ktorému dospel. Názory oboch sporových strán zdôrazňujúce v podstate to, že súd relevantný právny predpis vyložil mylne, alebo že nesprávne pochopil inštitút primeraného finančného zadosťučinenia, nemajú racionálny základ, odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a k odvolacím námietkam preto len dodáva:

11. Žaloba je, čo sa obsahu týka, úkonom, ktorým žalobca vymedzuje subjekty, predmet a obsah žalobou začatého súdneho konania. Právom žalobcu je, vyplýva to z článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na súde. Žalobou môže uplatniť skutočnosti, ktorým hmotné právo prisudzuje právny význam, to, či bude v spore úspešný závisí od toho, či sa logická štruktúra príčin a následkov, ktoré on sám pokladá za skutkový dôvod svojho nároku, zhoduje so štruktúrou príčin a následkov, ktoré upravuje zákon, a od toho, či tvrdené skutočnosti preukáže.

12. V konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15C/666/2015 uplatnil žalobca voči žalovanému nárok na bezdôvodné obohatenie zo záväzkového vzťahu - zmluvy o úvere zo dňa 23.02.2004. Rozsudkom č. k. 15C/666/2015-48 zo dňa 15.03.2016 súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3.580,13 eura s 8,05% ročným úrokom z omeškania odo dňa 22.12.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania žalobcovi v rozsahu 334,82 eura.

13. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Východiskovou základňou výkladu právnych noriem je taký postup, ktorý rešpektuje právny poriadok, spoločenské podmienky, zodpovedá logickým pravidlám a eliminuje vznik možných hodnotových rozporov.

15. Z hypotézy citovaného ust. § 3 zákona č. 250/2007 Z.z., jeho jazykového systematického aj logického výkladu vyplýva podmienka, pri splnení ktorej môže byť spotrebiteľ pri uplatnení nároku na primerané finančné zadosťučinenie úspešný. V prvom rade musí byť tým, ktorý sa proti porušiteľovi na súde domáha ochrany svojho práva, ktorý ho úspešne uplatní. Z výkladového slovníka slovenského jazyka vyplýva, že domáhaním sa niečoho sa rozumie vyvinutie úsilia v zmysle dožadovania sa niečoho, rovnaký zmysel sa prisudzuje aj uplatneniu si niečoho. Obidve tieto zákonné formulácie naznačujú, že právo na finančné zadosťučinenie môže byť spotrebiteľovi priznané za podmienky, že spotrebiteľ je v súdnom konaní v pozícii žalobcu, t.j. subjektu potenciálne sa vystavujúcemu riziku z neúspechu vlastného rozhodnutia sporiť sa v záujme dosiahnutia sledovaného cieľa. Musí sa pritom domáhať porušenie nie akéhokoľvek práva, ale porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo iným osobitným zákonom, ktorým môže byť, logicky, keďže ide o právo spotrebiteľa, zákon, ktorý upravuje, alebo tie jeho ustanovenia, ktoré upravujú, ochranu spotrebiteľa. Len porušenie práva upraveného takýmto právnym predpisom dodávateľom je totiž tou právnou skutočnosťou, dôsledkom ktorej je vznik konkrétneho práva spotrebiteľa voči dodávateľovi.

16. V konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15C/666/2015 bol žalobca v postavení žalobcu-spotrebiteľa, uplatňujúceho porušenie práva spotrebiteľa úspešný, vzhľadom na skutočnosť, že sa domohol vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému vo výške 3.580,13 eura s 8,05% ročným úrokom z omeškania odo dňa 22.12.2015 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Súd prvej inštancie preto správne vyhodnotil splnenie predpokladov pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, vyžadovaných v zmysle ust. § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Právny základ uplatneného nároku bol daný, bolo potrebné vyporiadať sa len s výškou finančného zadosťučinenia.

17. Zadosťučinenie je slovo prevzaté z latinského výrazu satisfactio, v ktorom „satis“ znamená „dost“ a „facere“ znamená „činiť“. Podľa Stručného etymologického slovníka slovenčiny „činiť“ znamená konať, robiť, urobiť, t.j. urobiť za dost'. V právnej teórii základ dania zadosť spočíva vo vyrovnaní pomerov, ktoré boli narušené, a ktoré je nutné opätovne uviesť do rovnováhy, nie len reštitučným, obnovovacím nárokom. Zadosťučinenie je tak nárokom, ktorým sa reparujú ujmy nemateriálnej povahy. Tento aspekt vychádza z podstaty tohto nároku, nie je preto možné pri rozhodovaní o ňom brať zreteľ na materiálne prvky. Jeho podstatou nie je sankčná povaha, aj keď zaplatenie, keďže zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má byť finančné a každé zaplatenie predstavuje finančný úbytok v aktívach osoby, voči ktorej nárok smeruje. Na účely sankcionovania je totiž administratívne a trestné právo, civilné právo má za cieľ „len“ kompenzáciu osoby, ktorej sa má zadosťučinenie poskytnúť. Ako uviedol Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí 30Cdo/3936/2010 z 15.12.2011, t.j. v čase zhody medzi českou a slovenskou civilnou úpravou v Občianskom zákonníku, inštitút tzv. punitive alebo exemplary damages (t.j. náhrady škody plniacej represívnu funkciu - voľný preklad odvolacieho súdu) nekompenzačného odškodnenia exemplárnej alebo represívnej povahy nemá v českom práve oporu. Tento typ náhrady je typický pre angloamerický typ právnej kultúry (common law), český aj slovenský právny systém je však iným, je kontinentálnym systémom.

18. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, základ ktorých by mal byť daný predovšetkým v dôvodoch, pre ktoré bola žaloba podaná. Zo žaloby však vyplýva len strohý odkaz na zákonnú úpravu a informácia o tom, že žiadaná suma zadosťučinenia predstavuje polovicu sumy, o ktorú sa chcel žalovaný na úrok žalobcu obohatiť, nič viac. Za takýchto okolností nie je možné súdu prvej inštancie vytknúť, ak za primerané zadosťučinenie mal sumu 250 eur. Konanie vedené na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15C/666/2015 sa skončilo úspechom žalobcu vo veci. Protiprávne konanie žalovaného v spotrebiteľskom právnom vzťahu žalobca čiastočne „potrestal“, keď žalovanému bola uložená povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie v nemalej výške, uvedené je taktiež potrebné vziať do úvahy.

19. Odvolacia argumentácia žalovaného, zmyslom ktorej bolo zdôraznenie toho, že žalobca pri plnení povinného zo zmluvy meškal, čo by malo byť dôvodom pre zamietnutie žaloby, správnosť záveru súdu prvej inštancie ovplyvniť nemôže taktiež. Cieľom priznania finančného zadosťučinenia je dovŕšenie

ochrany porušeného práva spotrebiteľa, pre priznanie ktorého nie sú relevantné iné ako zákonom predpokladané aspekty vyplývajúce z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prvej inštancie základ nároku posúdil správne, v konkrétnych skutkových okolnostiach. Vychádzajúc z dôvodov žaloby rozhodol správne aj o výške primeraného finančného zadostučinenia.

20. Za daného stavu odvolací súd potvrdil rozsudok, okrem výroku o trovách konania ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP.

21. Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu proti výroku o nároku na náhradu trov konania považuje odvolací súd odvolacie dôvody za opodstatnené. Predmetom konania bol nárok na primerané finančné zadostučinenie, výška ktorého je závislá od úvahy súdu. U takéhoto nároku sa strana sporu považuje za plne procesne úspešnú vtedy, ak je úspešná čo do základu nároku. Nie je totiž možné zaťažiť žalobcu procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu.

Nesprávnym rozhodnutím o trovách konania boli porušené procesné práva strán sporu, ktoré mali za následok porušenie práva na spravodlivý proces, preto odvolací súd rozsudok vo výroku o nároku na náhradu trov zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP. Obsahom práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je totiž aj právo na rozhodnutie o trovách konania v súlade so zákonom.

22. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

23. V ďalšom konaní je úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v súlade s vysloveným názorom odvolacieho súdu, t.j. žalobcu bude považovať za plne úspešného čo do základu nároku s aplikáciou ust. § 255 ods. 1 CSP.

24. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.